

Hummerens skjold: Et dukkehusliv med vrangen ud

Publiceret 21/08/2020 i [Kultur/Bøgeraf Malou Wedel Bruun](#)

BØGER // ANMELDELSE – Den prisvindende og tidl. Nordisk Råds Litteraturpris-nominerede forfatterinde Caroline Albertine Minor, der er kendt for sine fortællinger om kvinder, som ikke kan sætte fysiske grænser for sig selv, er aktuel med en fortælling om tre søskende og et medium. *Hummerens skjold* sætter fokus på familierelationer i flere generationer og inkluderer hudløst ærlige vindueskig til rastløse regelbrydere både her og i det hinsides.

Prisvindende Caroline Albertine Minor (f. 1988) er for længst blevet et forfatternavn, det er værd at holde øje med i dansk litteratur. Hendes både nøgterne og nøgne beskrivelser af kvindeliv er blevet sammenlignet med canadiske Alice Munros, men også amerikanske Elizabeth Strout er værd at nævne her, og fans af de to mesterlige forfatterinder vil bl.a. finde genkendelse i Minors måde at bruge det ydre (rummet, geografien) som en kulisse for de personer, som sættes i spil, og som meget hurtigt vender vrangen ud. Nøgne, sårbare – og stærke.

Hvad er et hjem er, familie er, tilgivelse, tilstedeværelse, kærlighed?

Det oplevede man i Minors debutroman, *Pura Vida* (2013), og igen i novellesamlingen *Velsignelser* (2018). I *Pura Vida* følger man den unge kvinde Viktoria, som rejser verden rundt, indtil hun ikke længere har andet end selve det at rejse som mål, ligesom hun undervejs byder sin mere og mere udsultede krop til uden at blinke; både krop og omgivelser mangler så at sige pejlemærker, og til slut kalder hun sig bare for Alice, efter Lewis Carrolls romanfigur.

I *Velsignelser* er der også både rejser og (tilfældig) sex, ligesom novellerne kredser om sorg og fravær af en elsket person, og det grænse-opløsende i at man kan skifte både sin kæreste og sin mor ud med andre, hvis de udfylder rollen bedre. Alt skrevet fuldstændig uden fordømmelser af de kvindelige hovedpersoner, men tværtimod fuldt af kærlighed og accept.

I *Velsignelser* introduceres også forfatterindens personlige historie i det at være ung mor og i, at hun kort tid efter sit barns fødsel blev skilt fra dets far, fordi han efter en trafikulykke mistede sin

hukommelse og dermed sin identitet. På Minor'sk: han ændrede for markant på sin rolle og "blev skiftet ud". Han lignede sig selv, men det var den gamle version af ham, hun elskede og begærede, og hendes ærlighed og forventninger til livet og til, hvad en kæreste er, bød hende at gå.

Grænseløst og til forhandling

Caroline Albertine Minors nye roman, *Hummerens skjold*, er bygget op som en blanding af de to første bøgers struktur. Den handler om tre forældrelose, voksne søskende og en clairvoyant kvinde, hvis respektive hverdagsliv fortælles over et kortere tidsrum; som forbundne noveller, eller som besøg i forskellige dukkehus-rum.

HUMMERENS SKJOLD

Titlen skyldes en YouTube-video, som storesøster Ea sender til lillebror Niels om, at hummeren i sin vokseproces skifter skjold i ly af en sten eller klipperevne, hvorefter den venter, nøgen og sårbar, på, at et nyt skjold vokser ud.

Ea bor i San Francisco og taler et sprog, der ikke er hendes, og har en kæreste, hvis lejlighed hun bor i, og hvis datter hun betragter som sin. Niels flakker rastløst rundt i verden og "studerer" livets filosofi, hvis han da ikke, som nu, bor hos en psykisk syg ven, der bor hos sin farmor, der kunne overtage sin nye mands ekskones hus...

Typisk for Minor er det tilfældigt, hvor dukkehusets beboere befinder sig; alt er i opbrud, alt er leddelt og grænseløst og til forhandling.

Søsteren Sidsel er den eneste af de tre søskende, som har barn, fast job og eget hjem. Til gengæld har hun aldrig boet sammen med datterens far, faktisk ved han slet ikke, barnet findes. Og Sidsel har svært ved at definere, hvor barnet stopper, og hun selv begynder; de deler bakterier og børneorm og badeværelsesrod og ligger viklet ind i hinanden om natten.

Lige uden for dukkehuset befinder sig også en del hjemløse; der er naboer med mærkelige vaner, som kan betragtes gennem vinduet; der er afdøde forældre, som småskændes i det hinsidige ligesom i novellen *Varmest i Velsignelser*; og så er der en fordrukken, men ærlig moster, ligesom der var en fordrukken og ærlig farmor i *Pura Vida*.

Hvad er?

Der er som sagt også en clairvoyant, Bee. Hun er blevet forladt af sin kone og skal snart flytte ud af sit møbeltømte hjem. Hun kunne flytte tilbage til sit barndomshjem og bo hos sin mor, men først får hun besøg af sin datter, der er vokset op hos mormoren og nu spinder guld på sin hypnotiserende englestemme på YouTube.

Heller ikke her er faderen inde i billedet, og i det hele taget består bogen af variationer over spørgsmålet om, hvad et hjem er, hvad en familie er, hvad tilgivelse, tilstedeværelse, kærlighed er. Er det skjoldet, der beskytter vores sårbare jeg, eller er det klipperevnen? Og hvad er en mor og en far?

Er man kun en rigtig forælder, hvis man går i et med barnet, eller kan man også være det, hvis man insisterer på at sætte personlige grænser? Ikke at vise spor efter barnet i de fælles områder? Ikke at bo sammen med det under dets opvækst? Sove på gulvet ved siden af niecen, man passer, i stedet for i sengen?

Tag nu Sidsel. Hun stiller sig betingelsesløst til rådighed, uanset om det handler om sex eller endeløse samtaler, som en hummer, der permanent har mistet sit skjold, mens Niels og Ea begge trækker sig og går; lever med lånte relationer, lånte skjold, som de kan forlade, hvornår det skulle være. De tre ligner hhv. deres opofrende mor og fraværende far. Hvem er mest hjemløse? Og udgør de tre søskende tilsammen i virkeligheden den evigt rejsende og kropsudflydende Viktoria fra debutromanen *Pura Vida*?

Efter endt læsning er det svært ikke at føle, at Caroline Albertine Minor generøst har ladet dig stå og kigge ind ad hendes vinduer, så du kan blive klogere på dine egne mærkelige familierelationer og livsvalg

Caroline Albertine Minor er et interessant bekendtskab, ikke mindst som et bud på moderne kvindelig bekendelseslitteratur, for uanset den tydelige brug af fiktionisering skinner der efter de nu tre bøger en stærk og klar personlighed og et egentligt livsmønster igennem.

Hummerens skjold flyder derudad med fine dialoger og et utvungent, frisk sprog. Rammehistorien om de afdøde forældre synes dog påklistret, svag. Men du er i godt og tankevækkende selskab, præcis som i en familie. Og efter endt læsning er det svært ikke at føle, at Caroline Albertine Minor generøst har ladet dig stå og kigge ind ad hendes vinduer, så du kan blive klogere på dine egne mærkelige familierelationer og livsvalg.

Caroline Albertine Minor: Hummerens skjold

Gutkind, udkommet 20.08.20

296 sider

299,95 kr.

Foto: Nitesh Anjaan/Gutkind.

- MALOU WEDEL BRUUN
- SENESTE ARTIKLER

Malou Wedel Bruun er redaktør, skribent og boganmelder. Cand.mag. i dansk og bl.a. tidligere redaktør/redaktionschef på dansk ELLE (2008-19). Se evt. mere på Instagram [@malouwedelbruun](#)